

Брей, поразницитѣ! — викна уплашена баба Калуда. — Гледай ти, какво имѣ дошло на умѣ! Марта да ги скжса дано! Ами сега? — затюхка се тя.

А азѣ се връцнахѣ и дигнахѣ прахѣ следѣ себе си къмѣ Зайова лжка, гдето ме чакаха Дуньо и Пѣйчо.

— Е? — попита отдалечѣ Пѣйчо.

— Много се уплаши, — казахѣ на пресѣкулки отѣ умора азѣ.

— Браво! — викна Чичо Пѣй. — Добре я свърши. Отѣ днеска натакъкѣ те обявявамѣ за мой човѣкъ.

До сега азѣ ходѣхѣ скришомѣ отѣ дѣда сѣ Пѣйча, но нито Пѣйчо, нито Дуньо ме смѣтаха за тѣхенѣ другарѣ.

Като чухѣ тѣзи думи, подскочихѣ отѣ радостѣ и усѣтихѣ, че гашитѣ ми станаха тѣсни, а салтамарката започна да ме стѣга подѣ мишницитѣ: сякашѣ изведнажѣ порастнахѣ. Тѣй ми подействуваха думитѣ на Пѣйча.

Но за това да не ви разпрavamѣ.

На деветия денѣ, рано сутринѣта, ние се събрахме въ Зайова лжка. Тѣй ни бѣше заржчалѣ Пѣйчо. Следѣ малко дойдоха Пѣйчо и Дуньо и домѣкнаха една голѣма шарена любеница.

— Какво ще правимѣ, чичо Пѣй? — попитахме ние.

— Търпежѣ и малко приказка!

Па затегна той едрата диня между краката си, извади голѣмия

габровски ножѣ, сѣ който бѣше отсѣкалѣ черното ухо на Юмерѣ циганчето и отрѣза отгоре любеницата. После поотвори още малко дупката да може свободно да бърка вътре и започна да вади месото ѣ. Подирѣ тѣй извади отѣ пояса си една желѣзна лѣжица и бавно и

търпеливо започна да я остѣргва.

А когато я изстѣрга, изрѣза на любеницата очи, носѣ, уста и каза:

— Ей това ще е вампирѣтѣ на баба ви Калуда. За мустаци, брада и коса ми донесете царевичина брада. Чичовѣ Насѣо и Гочето се спуснаха отвѣдѣ рѣката въ